

[Lizzie Lichtenberg]

Det var et godt ideal, men socialreformen er undergået en forvandling, hvad debatten om socialministerens socialpolitiske redegørelse har vidnet om i dag. Såvel socialpolitik som konkret socialt arbejde må aldrig blive statisk. Socialpolitik og socialt arbejde er en proces, der stadig må tilpasses de samfundsmæssige forandringer og modsvare en ny tids behov ved en nødvendig fornyelse og videreudvikling af tilbud fra det offentlige i overensstemmelse med den udvikling, der sker i samfundet.

Derfor er Det Konservative Folkeparti enig med forslagsstillerne om, at det videre sociale udviklingsprogram skal styrke fællesskabet i lokalsamfundet, og at der skal lægges vægt på den tværgående og forebyggende indsats. Der skal først og fremmest lægges vægt på borgernes aktive medleven og mulighed for at løse egne problemer, så socialt arbejde i højere grad bliver rådgivning og igangsætning end kontrol.

Såvel i beslutningsforslagene som i ministerens socialpolitiske redegørelse er der beskrevet nogle aktiviteter, der bør fremmes. Det er vigtigt, at disse aktiviteter først og fremmest finder sted i lokalsamfundet. Det er også vigtigt, at vi bruger de forsøgsresultater, der vil foreligge fra mange forsøg, som i forvejen finder sted i kommunerne, og måske videreudvikle nogle af disse aktiviteter.

Når vi lever i et samfund i forandring, må vi tage vores værdigrundlag op til overvejelse. Det kommende samfund – informationssamfundet kalder vi det – vil være præget af forandring i hidtil uset tempo ikke blot i arbejdslivet, men også i kultur- og familielivet. At kunne følge med og at kunne omstille sig til de nye vilkår vil stille store krav til befolkningen. Risikoen for rodløshed og deraf opløsning af værdigrundlag vil være åbenbar.

Det Konservative Folkeparti ser frem til udvalgsarbejdet med disse beslutningsforslag. Men vi skal passe på, at der ikke opbygges et andet bureaukratisk system i styringen og bevillingen til projekter, så de økonomiske midler bliver brugt mest til dette i stedet for at komme projekterne til gode. Vi tror også, at der med fordel kan bygges videre på de projekter og endog samarbejdes med Udviklingscenter for Folkeoplysning og Voksenundervisning og Center for Social Udvikling om nogle af disse centres projekter og aktiviteter. I ethvert projektarbejde er erfaringsopsamlingen og videregivelse

af erfaring ofte den sværeste opgave, men det vil være nødvendigt, at vi finder et smidigt system, så denne opgave kan løses. Det er vigtigt, at samspillet mellem det offentlige og borgerne bliver sat i centrum. Vi må gøre os klart, at den proces, vi står over for, er en forskydning af såvel beslutning som ansvar fra det centrale til det decentrale, fra det offentlige, og her ofte kommunen, til det enkelte individ. Men med den uddannelse, vi har i dag, og med den udvikling, der er i vort samfund, er det nok også en udvikling, der vil være nødvendig inden for beslutningsområdet, og derfor vil vi arbejde positivt med i udvalgsarbejdet.

Agerschou (SF):

På det sociale område har Socialstyrelsen i hvert af årene fra 1980 til 1987 haft et beløb, der er blevet anvendt til at støtte forskellige former for forsøgs- og udviklingsprojekter. Formålet har bl.a. været at udvikle nye metoder i det sociale arbejde. Ud over de offentlige midler har en række private fonde også været aktive på forsøgsområdet, uden at det egentlig nærmere er klarlagt, hvordan de indgår i samspillet med de offentlige forsøgsmidler. Det er vel nok en af de ting, der snart burde undersøges.

En undersøgelse af den støtte, der hidtil er ydet, som er lavet af Sydjysk Universitetscenter, viser, at der er behov for flere ændringer i systemet, hvis forsøg på det sociale område skal have en mere grundlæggende virkning på socialt arbejde i almindelighed. I undersøgelsen konkluderes blandt flere andre ting, at man må finde ud af, hvordan der sikres støtte til mere eksperimenterende og utraditionelle projekter, hvordan man får en opsøgende konsulentvirksomhed over for områder i landet, hvor der tilsyneladende ikke er forsøgsarbejde i gang, hvordan man sikrer en løbende kontakt med dem, der er i gang med forsøg, og hvordan det sikres, at forsøgsresultater formidles, så de kommer igennem systemets barrierer.

Vi ser forslagene fra De Radikale og Socialdemokratiet om henholdsvis et socialt udviklingsprogram og om lokale opsøgende, sociale aktiviteter som et skridts forsøg på at komme videre med systemet. Vi er enige med de to partier i de formål, de stiller op i beslutningsforslagene, men mener måske nok, at Socialdemokratiet tager munden lidt for fuld – mon man kan forestille sig, at så store dele af verdens pro-